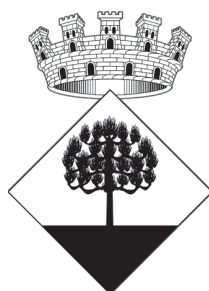

T9400
Tòtem entrada
municipi
2000 x 600 cm

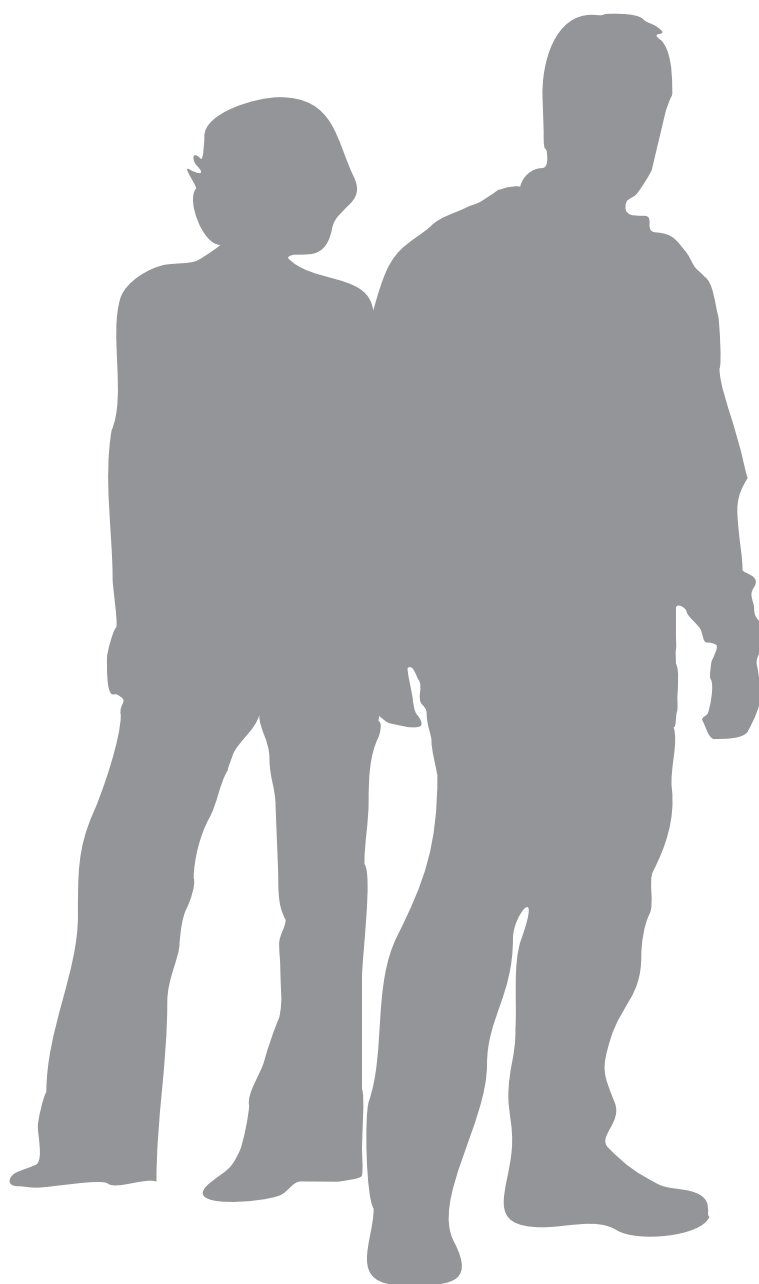
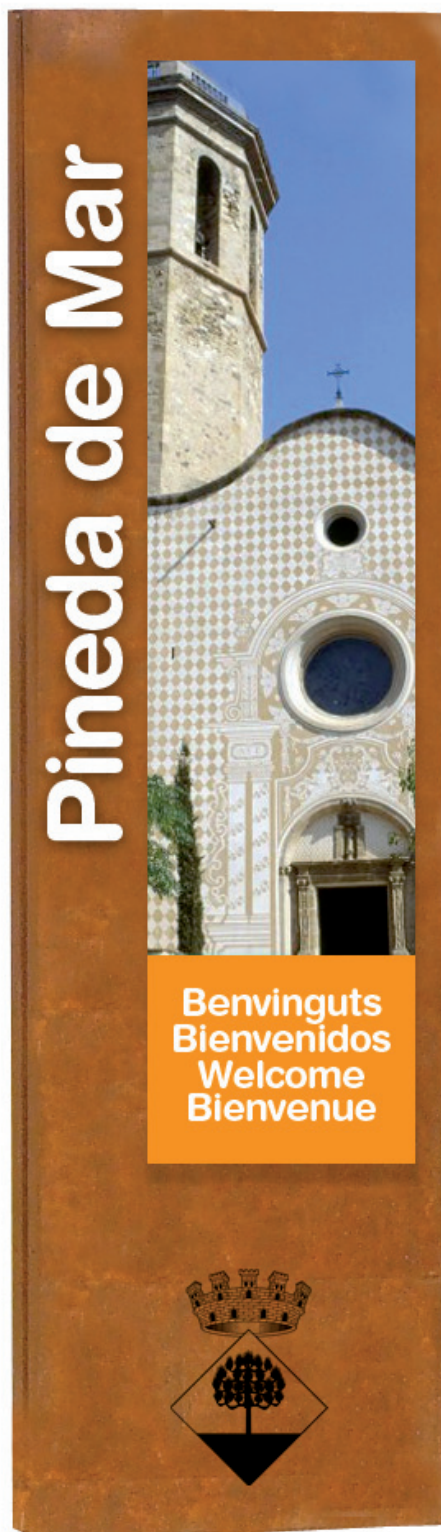
Pineda de Mar

**Benvinguts
Bienvenidos
Welcome
Bienvenue**

T9400
Tòtem entrada
municipi
2000 x 600 cm

Església parroquial de Santa Maria

La primera referència documental que esmenta l'església parroquial de Santa Maria de Pineda és l'acta de consagració realitzada pel bisbe de Girona, Berenguer Guifré, el 1079. El 1246 va passar a dependre del monestir de Sant Salvador de Breda i va tenir com a sufragània la parròquia de Sant Pere de Riu.

Durant la primera meitat del segle XVI, l'antiga església romànica va ser substituïda per un nou temple, fortificat després del terrible saqueig del corsari Dragut l'any 1545, i on en la llinda de la porta principal de l'església en veiem un testimoni escrit dels terribles fets.

Pels contractes i rebuts conservats sabem que la sagristia va ser encarregada l'any 1514 a Miguel de La Gaspi; la volta del cor, una capella i un sepulcre van ser obra del mestre d'obres Nicolau Basart l'any 1526; i les obres de fortificació van ser encarregades a Jean de Tours el mateix any del saqueig, 1545.

A mitjans del segle XVI es contractava a Bernat Vidal la construcció d'una capella a sota del campanar i a Pere Garriga la construcció de la Capella de Sant Joan Baptista, patró de la ciutat.

De l'obra gòtica que encara podem veure avui dia, cal destacar les claus de volta esculpides amb les imatges de la Verge i diversos Sants.

Al segle XVIII s'afegí un nou cos al temple format per dues naus laterals i el campanar vuitavat que avui dia podem observar. D'aquella mateixa època és també la façana barroca, que probablement va ser decorada amb esgrafiats a finals del segle XVIII. El temple com molts d'altres del nostre país, va ser cremat i saquejat l'any 1936.

Els esgrafiats actuals que podem observar van ser realitzats l'any 1948 segons el disseny de l'arquitecte Isidre Puig i Boada, basat en models decoratius geomètrics típics del Barroc, van ser restaurats a partir dels mateixos motlles de l'any 1988.

De l'interior del temple, cal destacar la cúpula de la capella del Santíssim, decorada per Josep Perpiñà, tres rosasses amb vitralls obre de Domènec Fita, i una imatge de la Pietat tallada per Frederic Marès.

La primera referencia documental donde se habla de la iglesia parroquial de Santa Maria de Pineda es el acta de consagración realizada por el obispo de Girona, Berenguer Guifré el año 1079. Durante el 1246 el templo pasó a depender del monasterio de San Salvador de Breda, y tuvo como a sufragáneo la parroquia de San Pere de Riu. Durante la primera mitad del siglo XVI, la antigua iglesia románica fue sustituida por un nuevo templo, fortificado, después del terrible ataque y saqueo del corsario Dragut en el año 1545, y en dintel de la puerta principal de la iglesia vemos un testimonio escrito del terrible ataque.

Por los contratos i recibos conservados, sabemos que la sacristía fue encargada en el año 1514 a Miguel de la Gaspi; la vuelta del coro, una capilla y un sepulcro fueron obra del maestro Nicolau Basart en el año 1526; y las obras de fortificación fueron encargadas a Jean de Tours, después del ataque corsario.

A mediados del siglo XVI se contrataba a Bernat Vidal la construcción de una capilla debajo del campanario y a Pere Garriga la construcción de la Capilla de San Juan Bautista, patrón de la ciudad.

De la obra gótica que aún podemos ver hoy en día, hay que señalar las claves de las vueltas esculpidas con las imágenes de la Virgen y otros santos.

Durante el siglo XVIII se incorporó al templo dos naves laterales y el campanario de ocho lados que hoy en día aún podemos ver. De aquella misma época es también la fachada barroca, que probablemente fue decorada con esgrafiados a finales del siglo XVIII. El templo como muchos otros de nuestro país, fue incendiado y saqueado durante el año 1936.

Los esgrafiados actuales que podemos observar fueron realizados en el año 1948, según el diseño de el arquitecto Isidre Puig y Boada, un diseño basado en modelos decorativos típicos del Barroco, y fueron restaurados a partir de los mismos moldes en el año 1988.

Del interior del templo hay que destacar la cúpula de la Capilla del Santísimo, decorada por Josep Perpiñà, tres rosetones con vitrales de Domènec Fita, y una imagen de la Piedad de Frederic Marès.

The first written report where the church of Santa Maria de Pineda is mentioned is the act of consecration, written by the bishop of Girona Berenguer Guifré in 1079. In 1246 the temple became dependent of the monastery of San Salvador de Breda and had the parish of San Pere de Riu under its power.

During the first half of the s.XVI, the old romanichal church was replaced for a new fortified temple due to the terrible assault and looting of the corsair Dragut in 1545. In the main entrance of the church there is a written testimony of the attack.

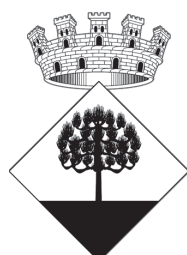
There are some contracts and receipts preserved from which we know that the sacristy was entrusted to Miguel de la Gaspi in 1514; (LA VUELTA DEL CORO?), a chapel and a tomb were made by the master Nicolau Basart in 1526; and the fortification was entrusted to Jean de Tours after the corsary attack.

In the s.XVI Bernat Vidal was hired to construct a chapel under the belfry, and Pere Garriga for the construction of the chapel of San Juan Bautista, patron of the city. It is important to remark the arches sculpted with the Pictures of the Virgin and other Saints.

During the s.XVIII two aisles and the eight-sided belfry were added to the temple. The baroque façade is from that century too, and it was probably decorated with (ESGRAFIADOS?) at the end of that century. The temple was caught in a fire and looted during the year 1936, like many others of our country.

The actual graffiti were made in 1948, following the design of the architect Isidre Puig y Boada, a design based on typical baroque decorative patterns. These graffiti were restored in 1988.

It is important to remark the dome of the chapel of the Santísimo, decorated by Josep Perpiñà, three rosettes of Domènec Fita and an image of La Piedad de Frederic Marès.

Centre
d'interpretació
de Pineda de Mar

Església parroquial de Santa Maria

La primera referència documental que esmenta l'església parroquial de Santa Maria de Pineda és l'acta de consagració realitzada pel bisbe de Girona, Berenguer Guifré, el 1079. El 1246 va passar a dependre del monestir de Sant Salvador de Breda i va tenir com a sufragània la parròquia de Sant Pere de Riu.

Durant la primera meitat del segle XVI, l'antiga església romànica va ser substituïda per un nou temple, fortificat després del terrible saqueig del corsari *Dragut* l'any 1545, i on en la llinda de la porta principal de l'església en veiem un testimoni escrit dels terribles fets.

Pels contractes i rebuts conservats sabem que la sagristia va ser encarregada l'any 1514 a Miguel de La Gaspi; la volta del cor, una capella i un sepulcre van ser obra del mestre d'obres Nicolau Basart l'any 1526; i les obres de fortificació van ser encarregades a Jean de Tours el mateix any del saqueig, 1545.

A mitjans del segle XVI es contractava a Bernat Vidal la construcció d'una capella a sota del campanar i a Pere Garriga la construcció de la Capella de Sant Joan Baptista, patró de la ciutat.

De l'obra gòtica que encara podem veure avui dia, cal destacar les claus de volta esculpides amb les imatges de la Verge i diversos Sants.

Al segle XVIII s'afegí un nou cos al temple format per dues naus laterals i el campanar vuitavat que avui dia podem observar. D'aquella mateixa època és també la façana barroca, que probablement va ser decorada amb esgrafiats a finals del segle XVIII. El temple com molts d'altres del nostre país, va ser cremat i saquejat l'any 1936. Els esgrafiats actuals que podem observar van ser realitzats l'any 1948 segons el disseny de l'arquitecte Isidre Puig i Boada, basat en models decoratius geomètrics típics del Barroc, van ser restaurats a partir dels mateixos motlles de l'any 1988.

De l'interior del temple, cal destacar la cúpula de la capella del Santíssim, decorada per Josep Perpiñà, tres rosasses amb vitralls obre de Domènec Fita, i una imatge de la Pietat tallada per Frederic Marès.

La primera referencia documental donde se habla de la iglesia parroquial de Santa María de Pineda es el acta de consagración realizada por el obispo de Girona, Berenguer Guifré el año 1079. Durante el 1246 el templo pasó a depender del monasterio de San Salvador de Breda, y tuvo como a sufragáneo la parroquia de San Pere de Riu.

Durante la primera mitad del siglo XVI, la antigua iglesia románica fue sustituida por un nuevo templo, fortificado, después del terrible ataque y saqueo del cosario Dragut en el año 1545, y en dintel de la puerta principal de la iglesia vemos un testimonio escrito del terrible ataque.

Por los contratos i recibos conservados, sabemos que la sacristía fue encargada en el año 1514 a Miguel de la Gaspi; la vuelta del coro, una capilla y un sepulcro fueron obra del maestro Nicolau Basart en el año 1526; y las obras de fortificación fueron encargadas a Jean de Tours, después del ataque corsario.

A mediados del siglo XVI se contrataba a Bernat Vidal la construcción de una capilla debajo del campanario y a Pere Garriga la construcción de la Capilla de San Juan Bautista, patrón de la ciudad.

De la obra gótica que aún podemos ver hoy en día, hay que señalar las claves de las vueltas esculpidas con las imágenes de la Virgen y otros santos.

Durante el siglo XVIII se incorporó al templo dos naves laterales y el campanario de ocho lados que hoy en día aún podemos ver. De aquella misma época es también la fachada barroca, que probablemente fue decorada con esgrafiados a finales del siglo XVIII. El templo como muchos otros de nuestro país, fue incendiado y saqueado durante el año 1936.

Los esgrafiados actuales que podemos observar fueron realizados en el año 1948, según el diseño de el arquitecto Isidre Puig y Boada, un diseño basado en modelos decorativos típicos del Barroco, y fueron restaurados a partir de los mismos moldes en el año 1988.

Del interior del templo hay que destacar la cúpula de la Capilla del Santísimo, decorada por Josep Perpiñà, tres rosetones con vitrales de Domènec Fita, y una imagen de la Piedad de Frederic Marès.

The first written report where the the church of *Santa María de Pineda* is mentioned is the act of consecration, written by the bishop of Girona *Berenguer Guifré* in 1079. In 1246 the temple became dependent of the monastery of *San Salvador de Breda* and had the parish of *San Pere de Riu* under its power.

During the first half of the s.XVI, the old romanic parochial church was replaced for a new fortified temple due to the terrible assault and looting of the corsair *Dragut* in 1545. In the main entrance of the church there is a written testimony of the attack.

There are some contracts and receipts preserved from which we know that the sacristy was entrusted to *Miguel de la Gaspi* in 1514; (LA VUELTA DEL CORO?), a chapel and a tomb were made by the master *Nicolau Basart* in 1526; and the fortification was entrusted to *Jean de Tours* after the corsary attack.

In the s.XVI *Bernat Vidal* was hired to construct a chapel under the belfry, and *Pere Garriga* for the construction of the chapel of *San Juan Bautista*, patron of the city.

It is important to remark the arches sculpted with the Pictures of the Virgin and other Saints.

During the s.XVIII two aisles and the eight-sided belfry were added to the temple. The baroque façade is from that century too, and it was probably decorated with (ESGRAFIADOS?) at the end of that century. The temple was caught in a fire and looted during the year 1936, like many others of our country.

The actual *grafiti* were made in 1948, following the design of the architect *Isidre Puig y Boada*, a design based on typical baroque decorative patterns. These *grafiti* were restored in 1988.

It is important to remark the dome of the chapel of the *Santísimo*, decorated by *Josep Perpiñà*, three rosettes of *Domènec Fita* and an image of *La Piedad* de *Frederic Marès*.

T2200
Senyal patrimonial
1800 x 400 mm

Església parroquial de Santa Maria

La primera referència documental que esmenta l'església parroquial de Santa Maria de Pineda és l'acta de consagració realitzada pel bisbe de Girona, Berenguer Guifré, el 1079. El 1346 es passa a dependre del monestir de Sant Salvador de Breda i va tenir com a subteglia la parroquia de Sant Pere de Riú. Durant la primera meitat del segle XVI, l'antiga església romànica va ser substituïda per un nou temple, fortificat després del terrible saqueig del comarcal Drogui l'any 1543, i en la llinda de la porta principal de l'església en veiem un testimoni escrit dels terribles fets.

Pels contractes i rebuts conservats sabem que la sagristia va ser encarregada l'any 1514 a Miquel de La Gasca la volta del cor, una capella i un sepulcre van ser obra del mestre d'obres Nicòlaus Basset l'any 1526, i les obres de fortificació van ser encarregades a Joan de Tura el mateix any del saqueig, 1543.

A mitjans del segle XVI es contractava a Bernat Vidal la construcció d'una capella a sota del campanar i a Pere Garriga la construcció de la Capella de Sant Joan Baptista, patró de la ciutat.

De l'obra gòtica que encara podem veure avui dia, cal destacar les claus de volta esculptades amb les imatges de la Verge i diversos Sants.

Al segle XVII s'afegí un nou cos al temple format per dues naus laterals i el campanar vuitaner que avui dia podem observar. D'aquella mateixa època és també la façana barroca, que probablement es va decorar amb escultures a finals del segle XVII. El temple conserva moltes obres del nostre país, se ser conservat i saquejat l'any 1936.

En esgrafiats actuals que podem observar van ser realitzats l'any 1948 segons el disseny de l'arquitecte llocting Puig i Brugat, basat en motius decoratius geomètrics típics del Barroc, van ser restaurats a partir dels materials originals de l'any 1988.

De l'interior del temple, cal destacar la cúpula de la capella del Santíssim, decorada per Josep Penells, tres noies amb vitalls obra de Domènec Fita, i una imatge de la Pietat feta per Frederic Martí.

La primera referència documental on es parla de la iglesia parroquial de Santa Maria de Pineda es el acta de consagració realitzada per el obispo de Girona, Berenguer Guifré el año 1079. Durante el 1346 el templo pasó a depender del monasterio de San Salvador de Breda, y tuvo como subteglia la parroquia de San Pere de Riú. Durante la primera mitad del siglo XVI, la antigua iglesia románica fue sustituida por un nuevo templo, fortificado, después del terrible saqueo y saqueo del comarcal Drogui en el año 1543, y en la llinda de la puerta principal de la iglesia vemos un testimonio escrito del terrible ataque.

Por los contratos i recibos conservados, sabemos que la sacristía fue encargada en el año 1514 a Miquel de la Gasca, la vuelta del coro, una capilla i un sepulcro fueron obra del maestro Nicòlaus Basset en el año 1526, y las obras de fortificación fueron encargadas a Joan de Tura, después del ataque comarcal.

A mediados del siglo XVI se contrató a Bernat Vidal la construcción de una capilla debajo del campanario y a Pere Garriga la construcción de la Capella de San Joan Baptista, patrón de la ciudad.

De la obra gòtica que aún podemos ver hoy en día, hay que señalar las claves de las volutas esculpidas con las imágenes de la Virgen y otros santos.

Durante el siglo XVII se incorporó al templo dos nuevas laterales y el campanario de ocho lados que hoy en día aún podemos ver. De aquella misma época es también la fachada barroca, que probablemente fue decorada con esculturas a finales del siglo XVII. El templo conserva muchas obras de nuestro país, fue invencible y saqueado durante el año 1936.

Los esgrafiados actuales que podemos observar fueron realizados en el año 1948, según el diseño de el arquitecto llocting Puig i Brugat, un diseño basado en motivos de el Barroco, van ser restaurados a partir de los mismos materiales en el año 1988.

Del interior del templo hay que destacar la cúpula de la Capella del Santísimo, decorada por Josep Penells, tres noies con vitalls de Domènec Fita, y una imatge de la Pietat de Frederic Martí.

The first written report where the church of Santa Maria de Pineda is mentioned is the act of conssecration, written by the bishop of Girona Berenguer Guifré in 1079. In 1346 the temple became dependent of the monastery of San Salvador de Breda and had the parish of San Pere de Riú under its power.

During the first half of the 16th century, the old romanic parochial church was replaced for a new fortified temple due to the terrible assault and looting of the comarcal Drogui in 1543. In the main entrance of the church there is a written testimony of the attack.

There are some contracts and receipts preserved from which we know that the sacristy was entrusted to Miquel de la Gasca in 1514, LA VUELTA DEL CORO, and a chapel was made by the master Nicòlaus Basset in 1526, and this fortification was entrusted to Joan de Tura after the comarcal attack.

In the 16th century Bernat Vidal was hired to construct a chapel under the belfry, and Pere Garriga for the construction of the chapel of San Joan Baptista, patron of the city.

It is important to remark the arches sculpted with the Pictures of the Virgin and other figures.

During the 17th century two sides and the eight-sided belfry were added to the temple. The facade is from that century too, and it was probably decorated with stucco. The actual gables were made in our country.

The year 1936, the temple was caught in a fire and looted during the Civil War, a design based on typical baroque decorative patterns. These gables were recovered in 1988.

It is important to remark the dome of the chapel of the Santísimo, decorated by Josep Penells, three noies with vitalls of Domènec Fita and an image of La Pietat de Frederic Martí.

Centre d'interpretació de Pineda de Mar

Creu de terme de Can Quintana

Les creus de terme són estructures monumentals de pedra situades a prop de camins amb la funció de delimitar el territori i donar a la vegada una certa protecció espiritual a la població o territori. Generalment la seva estructura es troba formada per una columna que s'alça sobre un basament esgraonat, i es troba coronada per una base que sosté una creu esculpida en pedra.

La creu de Can Quintana és una creu d'estil gòtic del segle XIV realitzada en pedra de Girona i està formada per una base amb uns esgraons, un fust o columna de pedra de vuit costats coronat per una creu de pedra ornamentada.

Al costat de la creu que ens mira, es pot observar la representació d'un Calvari acompanyat a cada extrem de la creu a Joan Evangelista i la Verge Maria.

Pel que fa a l'altre costat de la creu, orientat a la casa, i que per tant no podem veure, hi ha representada la Verge Maria amb el Nen Jesús al centre i a cada extrem de la creu un àngel músic acompanya amb melodies celestials a la Verge.

A la petita base de la creu es poden observar vuit petites fornícules que contenen imatges de sants com per exemple Sant Pere, Sant Sebastià, Santa Eulàlia...

A Pineda de Mar, trobem dues creus de terme, malgrat que una d'aquestes només conserva la base i el fust originals.

La creu de Ca Quintana es troba situada al pati de la casa de Can Quintana, i es conserva gairebé intacte gràcies al fet que la família Quintana es va encarregar d'amagar-la i restaurar-la un cop finalitzada la guerra civil.

Las cruces de término son estructuras monumentales de piedra situadas cerca de caminos con la función de delimitar el territorio y otorgar a la vez una cierta protección espiritual a la población o territorio. Generalmente su estructura esta formada por una columna que se sustenta sobre una base escalonada y se encuentra coronada por otra base que sustenta una cruz esculpida en piedra.

La cruz de Can Quintana es una cruz de estilo gótico del siglo XIV realizada en piedra de Girona y esta formada por una base con unos pequeños peldaños, un fusto o columna de piedra octavado coronado por una cruz de piedra ornamentada.

Al lado de la cruz que nos mira, se puede observar la representación de un Calvario, acompañado en cada extremo de la cruz con Juan Evangelista y la Virgen María.

Al otro lado de la cruz, orientada a la casa y que no podemos ver, esta representada en el centro la Virgen María con el niño Jesús en su falda y a cada extremo de la cruz un ángel músico que acompaña con melodías celestiales a la Virgen.

En la pequeña base de la cruz se pueden observar ocho pequeñas fornículas que contienen imágenes de Santos como por ejemplo San Pedro, San Sebastián, Santa Eulalia...

En Pineda de Mar, podemos encontrar dos cruces de término, no obstante una solamente conserva la base y el fusto originales.

La Cruz de Can Quintana se encuentra situada en el patio de la casa de la familia Quintana y se conserva casi intacta gracias a que la familia se encargó de esconder la cruz y restaurarla finalizada la Guerra Civil Española.

Les creus del terme are monumental structures made of stone next to a road or a path. Its function is to mark off the territory and also give spiritual protection to the population and the territory. Usually its structure is a column put on a steeped base with a stone cross on top.

The cross of Can Quintana is a gothic cross from the s. XIV made of stone from Girona. Its structure is the same as the *creus de terme*.

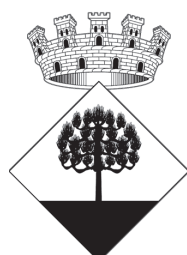
Next to the cross you can see the portrayal of a calvary, with the cross of the apostol *Juan Evangelista* and *Virgen Maria* on both sides.

On the other side of the cross there is a picture of the *Virgen Maria* with Jesus on her knees in the centre, with an angel accompanying them with heavenly music on each side.

In the little base of the cross there are eight little chapel which contain pictures of the Saints, like *San Pedro*, *San Sebastián* or *Santa Eulàlia*...

In *Pineda de Mar* there are two *creus de terme*, although just one is still well preserved.

The Cross of Can Quintana is in the courtyard of the house of the *Quintana* family, and its almost perfectly preserved thanks to the family, who hid and restored the cross when the *Spanish Civil War* ended.

Centre
d'interpretació
de Pineda de Mar

Creu de terme de Can Quintana

Les creus de terme són estructures monumentals de pedra situades a prop de camins amb la funció de delimitar el territori i donar a la vegada una certa protecció espiritual a la població o territori. Generalment la seva estructura es troba formada per una columna que s'alça sobre un basament esgraonat, i es troba coronada per una base que sosté una creu esculpida en pedra.

La creu de Can Quintana és una creu d'estil gòtic del segle XIV realitzada en pedra de Girona i esta formada per una base amb uns esgraons, un fust o columna de pedra de vuit costats coronat per una creu de pedra ornamentada.

Al costat de la creu que ens mira, es pot observar la representació d'un Calvari acompanyat a cada extrem de la creu a Joan Evangelista i la Verge Maria.

Pel que fa a l'altre costat de la creu, orientat a la casa, i que per tant no podem veure, hi ha representada la Verge Maria amb el Nen Jesús al centre i a cada extrem de la creu un àngel músic acompanya amb melodies celestials a la Verge.

A la petita base de la creu es poden observar vuit petites fornícules que contenen imatges de sants com per exemple Sant Pere, Sant Sebastià, Santa Eulàlia...

A Pineda de Mar, trobem dues creus de terme, malgrat que una d'aquestes només conserva la base i el fust originals.

La creu de Ca Quintana es troba situada al pati de la casa de Can Quintana, i es conserva gairebé intacte gràcies al fet que la família Quintana es va encarregar d'amagar-la i restaurar-la un cop finalitzada la guerra civil.

Las cruces de término son estructuras monumentales de piedra situadas cerca de caminos con la función de delimitar el territorio y otorgar a la vez una cierta protección espiritual a la población o territorio. Generalmente su estructura esta formada por una columna que se sustenta sobre una base escalonada y se encuentra coronada por otra base que sustenta una cruz esculpida en piedra.

La cruz de Can Quintana es una cruz de estilo gótico del siglo XIV realizada en piedra de Girona y esta formada por una base con unos pequeños peldaños, un fusto o columna de piedra octavado coronado por una cruz de piedra ornamentada.

Al lado de la cruz que nos mira , se puede observar la representación de un Calvario, acompañado en cada extremo de la cruz con Juan Evangelista y la Virgen María.

Al otro de lado de la cruz, orientada a la casa y que no podemos ver, esta representada en el centro la Virgen María con el niño Jesús en su falda y a cada extremo de la cruz un ángel músico que acompaña con melodías celestiales a la Virgen.

En la pequeña base de la cruz se pueden observar ocho pequeñas fornículas que contienen imágenes de Santos como por ejemplo San Pedro, San Sebastián, Santa Eulalia...

En Pineda de Mar, podemos encontrar dos cruces de término, no obstante una solamente conserva la base y el fusto originales.

La Cruz de Can Quintana se encuentra situada en el patio de la casa de la familia Quintana y se conserva casi intacta gracias a que la familia se encargó de esconder la cruz y restaurarla finalizada la Guerra Civil Española.

Les creus del terme are monumental structures made of stone next to a road or a path. Its function is to mark off the territory and also give spiritual protection to the population and the territory. Usually its structure is a column put on a steeped base with a stone cross on top.

The cross of Can Quintana is a gothic cross from the s. XIV made of stone from Girona. Its structure is the same as the *creus de terme*.

Next to the cross you can see the portrayal of a calvary, with the cross of the apostol *Juan Evangelista* and *Virgen Maria* on both sides.

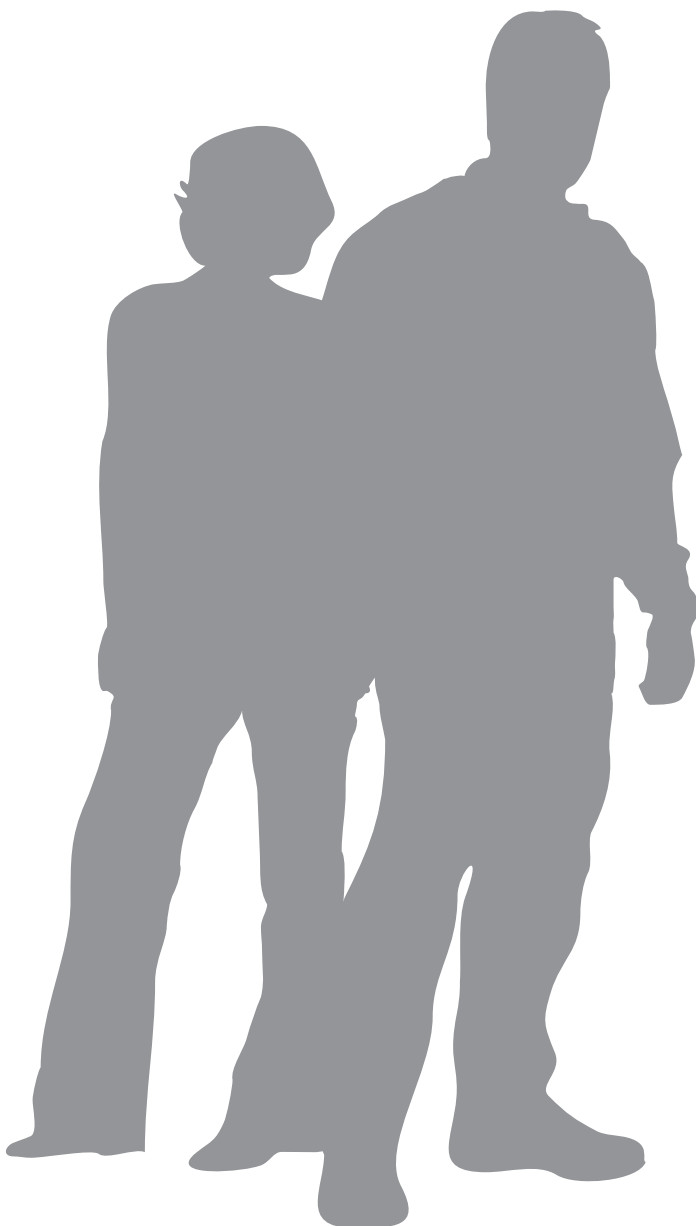
On the other side of the cross there is a picture of the *Virgen Maria* with Jesus on her knees in the centre, with an angel accompanying them with heavenly music on each side.

In the little base of the cross there are eight little chapel which contain pictures of the Saints, like *San Pedro*, *San Sebastián* or *Santa Eulàlia*...

In *Pineda de Mar* there are two *creus de terme*, although just one is still well preserved.

The Cross of Can Quintana is in the courtyard of the house of the *Quintana* family, and its almost perfectly preserved thanks to the family, who hid and restored the cross when the *Spanish Civil War* ended.

T2200
Senyal patrimonial
1800 x 400 mm

Creu de terme de Can Quintana

Les creus de terme són estructures monumentals de pedra situades a prop de camins amb la funció de delimitar el territori i donar a la segada una certa protecció espiritual a la població o territori. Generalment la seva estructura es troba formada per una columna que s'alça sobre un basament esgavat, i es troba coronada per una base que sovint és una creu esculpida en pedra.

La creu de Can Quintana és una creu d'estil gòtic del segle XIV realitzada en pedra de Gròssa i està formada per una base amb una esgrona, un fust o columna de pedra de val i corona coronat per una creu de pedra ornamentada.

Al costat de la creu que ens mira, es pot observar la representació d'un Calvari acompanyat a cada extrem de la creu a Joan Evangelista i la Verge Maria. Pel que fa a l'altre costat de la creu, orientat a la casa, i que per tant no podem veure, hi ha representat la Verge Maria amb el Nen Jesús al centre i a cada costat de la creu un àngel músic acompanyat amb melodies celestials a la Verge.

A la petita base de la creu es poden observar vuit petites fornícules que contenen imatges de sants com per exemple Sant Pere, Sant Sebastià, Santa Eulàlia...

A Pineda de Mar trobem dues creus de terme, malgrat que una d'aquestes només conserva la base i el fust original.

La creu de Can Quintana es troba situada al pati de la casa de Can Quintana, i es conserva perfectament intacta gràcies al fet que la família Quintana es va escapar d'amagar-la i restaurar-la un cop finalitzada la guerra civil.

Las cruces de término son estructuras monumentales de piedra situadas cerca de caminos con la función de delimitar el territorio y otorgar a la vez una cierta protección espiritual a la población o territorio. Generalmente su estructura está formada por una columna que se sostiene sobre una base esculpida y se encuentra coronada por otra base que sostiene una cruz esculpida en piedra.

La cruz de Can Quintana es una cruz de estilo gótico del siglo XIV realizada en piedra de Gròssa y está formada por una base con unos pequeños pendulos, un fust o columna de piedra ornado coronado por una cruz de piedra ornamentada.

Al lado de la cruz que nos mira, se puede observar la representación de un Calvario, acompañado en cada extremo de la cruz con Juan Evangelista y la Virgen María.

Al otro de todo de la cruz, orientada a la casa y que no podemos ver, está representada en el centro la Virgen María con el niño Jesús en su falda y a cada extremo de la cruz un ángel músico que acompaña con melodías celestiales a la Virgen.

En la pequeña base de la cruz se pueden observar ocho pequeñas hornaculas que contienen imágenes de santos como por ejemplo San Pedro, San Sebastián, Santa Eulalia...

En Pineda de Mar, podemos encontrar dos cruces de término, no obstante una solamente conserva la base y el fust original.

La Cruz de Can Quintana se encuentra situada en el patio de la casa de la familia Quintana y se conserva casi intacta gracias a que la familia se encargó de esconder la cruz y restaurarla finalizada la Guerra Civil Española.

Les creus del terme són estructures monumentals fetes de pedra situades a prop d'un camí. La seva funció és marcar el territori i donar a la segada una certa protecció espiritual a la població i al territori. Normalment la seva estructura es troba formada per una columna que s'alça sobre un basament esgavat i es troba coronada per una base que sovint és una creu esculpida en pedra.

La creu de Can Quintana és una creu d'estil gòtic del segle XIV feta de pedra de Gròssa. La seva estructura és la mateixa que la creu de terme: un fust o columna de pedra ornada coronada per una creu de pedra ornada.

Al costat de la creu que ens mira, es pot observar la representació d'un Calvari acompanyat a cada extrem de la creu a Joan Evangelista i la Verge Maria. Pel que fa a l'altre costat de la creu, orientat a la casa, i que per tant no podem veure, hi ha representat la Verge Maria amb el Nen Jesús al centre i a cada costat de la creu un àngel músic acompanyat amb melodies celestials a la Verge.

A la petita base de la creu es poden observar vuit petites fornícules que contenen imatges de sants com per exemple Sant Pere, Sant Sebastià, Santa Eulàlia...

A Pineda de Mar trobem dues creus de terme, malgrat que una d'aquestes només conserva la base i el fust original.

La creu de Can Quintana es troba situada al pati de la casa de Can Quintana, i es conserva perfectament intacta gràcies al fet que la família Quintana es va escapar d'amagar-la i restaurar-la un cop finalitzada la guerra civil.

Centre
d'interpretació
de Pineda de Mar

[illegible]

L'arbre verd

L'arbre verd és una tipologia d'arbre anomenada ombú. Va ser portat d'Amèrica, concretament d'Argentina a finals del segle XIX.

Els encarregats de portar aquest arbre a la vila van ser en Joan Llorens i Horta i en J. Antich. Aquest senyors eren dos indians enriquets que vingueren a veure a la seva família a Pineda de Mar i van portar l'arbre que el plantaren als costats del mar mediterrani, avui dia Passeig Marítim de Pineda de Mar.

Fa més de cent-quaranta anys que l'arbre a ser plantat i fins a dia d'avui conserva l'esplendor d'un arbre centenari que ha esdevingut digne de representar a les diferents generacions de pinetells i pinetelles.

L'Arbre Verd, per tant és un símbol de la vila, que ha estat testimoni inamovible de la història de la ciutat i dels seus habitants.

"El árbol verde" es una especie de árbol llamado ombú. Lo trajeron de América, concretamente de Argentina a finales del siglo XIX.

Joan Llorens y Horta y J. Antich fueron los encargados de traer el árbol a la villa. Estos eran dos indianos que hicieron fortuna en las Américas, y cuando vinieron a ver a su familia a Pineda de Mar, trajeron el árbol y lo plantaron junto al mar Mediterráneo, hoy día Paseo Marítimo de Pineda de Mar.

Hace más de ciento- cuarenta años que el árbol fue plantado y hasta día de hoy conserva el resplandor de un árbol centenario que se ha convertido de manera digna el representante de las diferentes generaciones de pinetells i pintelles.

"El árbol Verde", es sin duda un símbolo de la población, y ha sido un testimonio inamovible de la ciudad y sus habitantes.

The Green Tree is a kind of tree called *Ombú*. It comes from America, more precisely from Argentina, in the s. XIX.

Joan Llorens y Horta y J. Antich were chosen to bring the tree to the villa. They were two indianos who made fortune in America. When they came to see their family to *Pineda de Mar* they brought the tree with them and they planted it near the Mediterranean sea (nowadays the promenade of Pineda de Mar).

The tree was planted more than 140 years ago, and at the present time its blaze is still preserved, a beautifulness of a centenary tree which has become the emblem of the city of *Pineda de Mar*.

The Green Tree is, without doubt, an icon of *Pineda*, and has been a witness of the city and its people.

Centre
d'interpretació
de Pineda de Mar

L'arbre verd

L'arbre verd és una tipologia d'arbre anomenada ombú. Va ser portat d'Amèrica, concretament d'Argentina a finals del segle XIX.

Els encarregats de portar aquest arbre a la vila van ser en Joan Llorens i Horta i en J. Antich. Aquest senyors eren dos indians enriquits que vingueren a veure a la seva família a Pineda i van portar l'arbre que el plantaren als costats del mar mediterrani, avui dia Passeig Marítim de Pineda de Mar.

Fa més de cent-quaranta anys que l'arbre a ser plantat i fins a dia d'avui conserva l'esplendor d'un arbre centenari que ha esdevingut digne de representar a les diferents generacions de pinetells i pinetelles.

L'Arbre Verd, per tant és un símbol de la vila, que ha estat testimoni inamovible de la història de la ciutat i dels seus habitants.

“El árbol verde” es una especie de árbol llamado ombú. Lo trajeron de América, concretamente de Argentina a finales del siglo XIX.

Joan Llorens y Horta y J. Antich fueron los encargados de traer el árbol a la villa. Éstos eran dos indios que hicieron fortuna en las Américas, y cuando vinieron a ver a su familia a Pineda de Mar, trajeron el árbol y lo plantaron junto al mar Mediterráneo, hoy día Paseo Marítimo de Pineda de Mar.

Hace más de ciento- cuarenta años que el árbol fue plantado y hasta día de hoy conserva el resplandor de un árbol centenario que se ha convertido de manera digna el representante de las diferentes generaciones de pinetells i pintelles.

“El árbol Verde”, es sin duda un símbolo de la población, y ha sido un testimonio inamovible de la ciudad y sus habitantes.

The Green Tree is a kind of tree called *Ombú*. It comes from America, more precisely from Argentina, in the s. XIX.

Joan Llorens y Horta y J. Antich were chosen to bring the tree to the villa. They were two indians who made fortune in America. When they came to see their family to *Pineda de Mar* they brought the tree with them and they planted it near the Mediterranean sea (nowadays the promenade of Pineda de Mar).

The tree was planted more than 140 years ago, and at the present time its blaze is still preserved, a beautifulness of a centenary tree which has become the emblem of the city of *Pineda de Mar*.

The Green Tree is, without doubt, an icon of *Pineda*, and has been a witness of the city and its people.

T2100
Senyal patrimonial
1700 x 300 mm

T2100
Senyal patrimonial
1700 x 300 mm

Cases barates del carrer Ponent de Poblenou

El barri del Poblenou va néixer al segon decenni del segle XX, com a resultat de la manca d'espai a la ciutat de Calella.

L'expansió de la indústria tèxtil al Maresme provocà l'arribada d'immigrants durant els anys cinquanta i seixanta de diferents llocs de Catalunya, especialment de les comarques gironines, i de les primeres onades d'andalusos i murcians. En resultar insuficient el terme municipal de Calella, s'instal·laren als terrenys que avui ocupen el barri del Poblenou.

El nou barri va créixer en dos sectors oposats, per una banda el Carrer Garbí, paral·lela a la carretera Nacional II, i per altra al Carrer Ponent.

El mot Ponent s'ha utilitzat per a designar tot el barri del Poblenou, nucli urbà situat a la part occidental del terme de Pineda, per a diferenciar-lo del nucli urbà inicial situat a l'est del terme.

Perquè fa a les cases del carrer Ponent, l'any 1925 el veí de Calella Fermí Gual i Verdura presentà a l'Ajuntament una sol·licitud de parcel·lació d'un terreny de la seva propietat, el projecte va ser aprovat. El terreny s'estenia des de l'actual carrer de la Selva fins al Passeig Marítim. La forma de la parcel·la era de 5 metres de façana per 25 metres de profunditat, que donava a l'habitatge la denominació de casa de cos o "casa barata" de planta baixa. Aquestes cases van ser ocupades per molt veïns de diferents procedència, i avui dia en resten pocs exemples de "cases barates" al carrer Ponent mantenint la seva estructura original. Les "cases barates" són doncs un exemple i un símbol del naixement i creixement d'un barri que dia a dia ha anat creixent fins arribar a ser un nucli de població molt important per a la ciutat de Pineda de Mar.

El barrio del Poblenou, nació durante el segundo decenio del siglo XX, como resultado de la falta de espacio en la ciudad de Calella.

La expansión de la industria textil en el Maresme provocó la llegada de inmigrantes durante los años cincuenta y sesenta de diferentes lugares de Cataluña, especialmente de las comarcas de Girona, y de las primeras olas de andaluces y murcianos. En resultar insuficiente el espacio en el término municipal de Calella, empezaron a instalarse en los terrenos que hoy en día forman el barrio del Poblenou.

El nuevo barrio creció en dos sectores opuestos, por una banda en la Calle Garbí, paralela a la carretera Nacional II, y por otra parte la Calle Ponent.

La palabra Ponent (Poniente) se ha utilizado para designar todo el barrio del Poblenou, núcleo urbano situado en la parte occidental del término municipal de Pineda de Mar, para diferenciarlo del núcleo urbano inicial situado al este del municipio.

El origen de las casas de la calle Ponent lo situamos en el año 1925 cuando el vecino de Calella Fermí Gual y Verdura presentó al Ayuntamiento una solicitud de parcelación de un terreno de su propiedad, el proyecto fue aprobado. El terreno se extendía desde la actual calle de la Selva hasta el Paseo Marítimo. La forma de la parcela era de 5 metros de fachada por 25 metros de profundidad, que otorgaba a la vivienda la denominación de casa de "cuerpo" o "casa barata" de planta baja. Estas casas fueron ocupadas por muchos vecinos de diferentes procedencias, y hoy en día quedan pocos ejemplos en la calle Poniente de "casas baratas" manteniendo su estructura original.

Las "casas baratas" son un ejemplo y un símbolo del origen y el crecimiento de un barrio que día a día ha ido creciendo hasta llegar a ser un núcleo de población de gran importancia para la ciudad de Pineda de Mar.

The neighborhood of *Poblenou* has its origins during the second half of the s.XX, as a result of a lack of space in the city of *Calella*.

Between the years 50-60, the growth of the textile industry in the *Maresme* provoked the arrival of immigrants from different parts of Catalonia, especially from the region of Girona, and andalusians as well. Because of the lack of space in Calella, the territories nowadays known as Poblenou began to be created.

The new neighbourhood grew in two opposite sectors: on one hand, in the *Garbí street*, parallel to the *National II*; and on the other hand, *Ponent street*.

The word *ponent* has been used to name all the neighbourhood of *Poblenou*, a village located in the occidental part of *Pineda de Mar*, to differentiate it to the east part.

The origin of the houses of *Ponent street* is in the year 1925 when a neighbour of *Calella*, *Fermí Gual y Verdura*, gave an application form to the City Hall to split up a land he owned. The instance was approved. The land spreaded from *la Selva street* to the promenade. The plot's measure was 5mx25m, which gave the name of "body" or "cheap house". These houses were occupied for many neighbours from different backgrounds, and at the present day there are a few "cheap houses" that preserve the original structure.

The "cheap houses" are an example and a model of the origin and growth of a neighbourhood that has become a population core of great value to the city of *Pineda de Mar*.

Centre
d'interpretació
de Pineda de Mar

Cases barates del carrer Ponent de Poblenou

El barri del Poblenou va néixer al segon decenni del segle XX, com a resultat de la manca d'espai a la ciutat de Calella.

L'expansió de la indústria tèxtil al Maresme provocà l'arribada d'immigrants durant els anys cinquanta i seixanta de diferents llocs de Catalunya, especialment de les comarques gironines, i de les primeres onades d'andalusos i murcians. En resultar insuficient el terme municipal de Calella, s'instal·laren als terrenys que avui ocupen el barri del Poblenou.

El nou barri va créixer en dos sectors oposats, per una banda el Carrer garbí, paral·lela a la carretera Nacional II, i per altra al Carrer Ponent.

El mot Ponent s'ha utilitzat per a designar tot el barri del Poblenou, nucli urbà situat a la part occidental del terme de Pineda, per a diferenciar-lo del nucli urbà inicial situat a l'est del terme.

Pel que fa a les cases del carrer Ponent, l'any 1925 el veí de Calella Fermí Gual i Verdura presentà a l'Ajuntament una sol·licitud de parcel·lació d'un terreny de la seva propietat, el projecte va ser aprovat. El terreny s'estenia des de l'actual carrer de la Selva fins al Passeig Marítim. La forma de la parcel·la era de 5 metres de façana per 25 metres de profunditat, que donava a l'habitatge la denominació de casa de cos o "casa barata" de planta baixa. Aquestes cases van ser ocupades per molt veïns de diferents procedència, i avui dia en resten pocs exemples de "cases barates" al carrer Ponent mantenint la seva estructura original.

Les "cases barates" són doncs un exemple i un símbol del naixement i creixement d'un barri que dia a dia ha anat creixent fins arribar a ser un nucli de població molt important per a la ciutat de Pineda de Mar.

El barrio del Poblenou, nació durante el segundo decenio del siglo XX, como resultado de la falta de espacio en la ciudad de Calella.

La expansión de la industria textil en el Maresme provocó la llegada de inmigrantes durante los años cincuenta y sesenta de diferentes lugares de Cataluña, especialmente de las comarcas de Girona, y de las primeras olas de andaluces y murcianos. En resultar insuficiente el espacio en el término municipal de Calella, empezaron a instalarse en los terrenos que hoy en día forman el barrio del Poblenou.

El nuevo barrio creció en dos sectores opuestos, por una banda en la Calle Garbí, paralela a la carretera Nacional II, y por otra parte la Calle Ponent.

La palabra Ponent (Poniente) se ha utilizado para designar todo el barrio del Poblenou, núcleo urbano situado en la parte occidental del término municipal de Pineda de Mar, para diferenciarlo del núcleo urbano inicial situado al este del municipio.

El origen de las casas de la calle Ponent lo situamos en el año 1925 cuando el vecino de Calella Fermí Gual y Verdura presentó al Ayuntamiento una solicitud de parcelación de un terreno de su propiedad, el proyecto fue aprobado. El terreno se extendía des de la actual calle de la Selva hasta el Paseo Marítimo. La forma de la parcela era de 5 metros de fachada por 25 metros de profundidad, que atorgaba a la vivienda la denominación de casa de "cuerpo" o "casa barata" de planta baja. Estas casas fueron ocupadas por muchos vecinos de diferentes procedencias, y hoy en día quedan pocos ejemplos en la calle Poniente de "casas baratas" manteniendo su estructura original.

Las "casas baratas" son un ejemplo y un símbolo del origen y el crecimiento de un barrio que día a día ha ido creciendo hasta llegar a ser un núcleo de población de gran importancia para la ciudad de Pineda de Mar.

The neighborhood of *Poblenou* has its origins during the second half of the s.XX, as a result of a lack of space in the city of *Calella*.

Between the years 50-60, the growth of the textile industry in the *Maresme* provoked the arrival of immigrants from different parts of Catalonia, especially from the region of Girona, and andalusians as well. Because of the lack of space in Calella, the territories nowadays known as Poblenou began to be created.

The new neighbourhood grew in two opposites sectors: on one hand, in the *Garbí street*, parallel to the *National II*; and on the other hand, *Ponent street*.

The word *ponent* has been used to name all the neighbourhood of *Poblenou*, a village located in the occidental part of *Pineda de Mar*, to differentiate it to the east part.

The origin of the houses of *Ponent street* is in the year 1925 when a neighbour of *Calella*, *Fermí Gual y Verdura*, gave an application form to the City Hall to split up a land he owned. The instance was approved. The land spreaded from *la Selva street* to the promenade.

The plot's measure was 5mx25m, which gave the name of "body" or "cheap house". These houses were occupied for many neighbours from different backgrounds, and at the present day there are a few "cheap houses" that preserve the original structure.

The "cheap houses" are an example and a model of the origin and growth of a neighbourhood that has become a population core of great value to the city of *Pineda de Mar*.

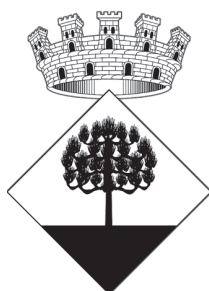
T2100
Senyal patrimonial
1700 x 300 mm

Pineda de Mar

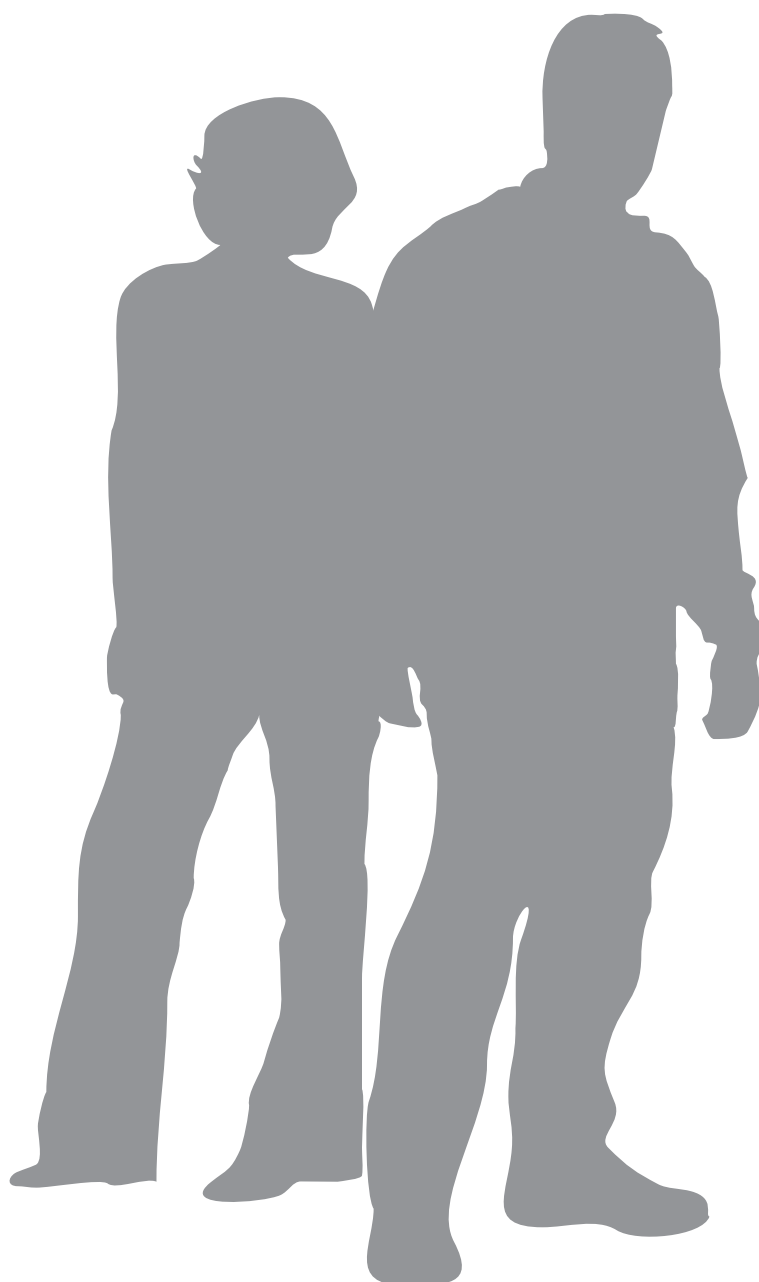

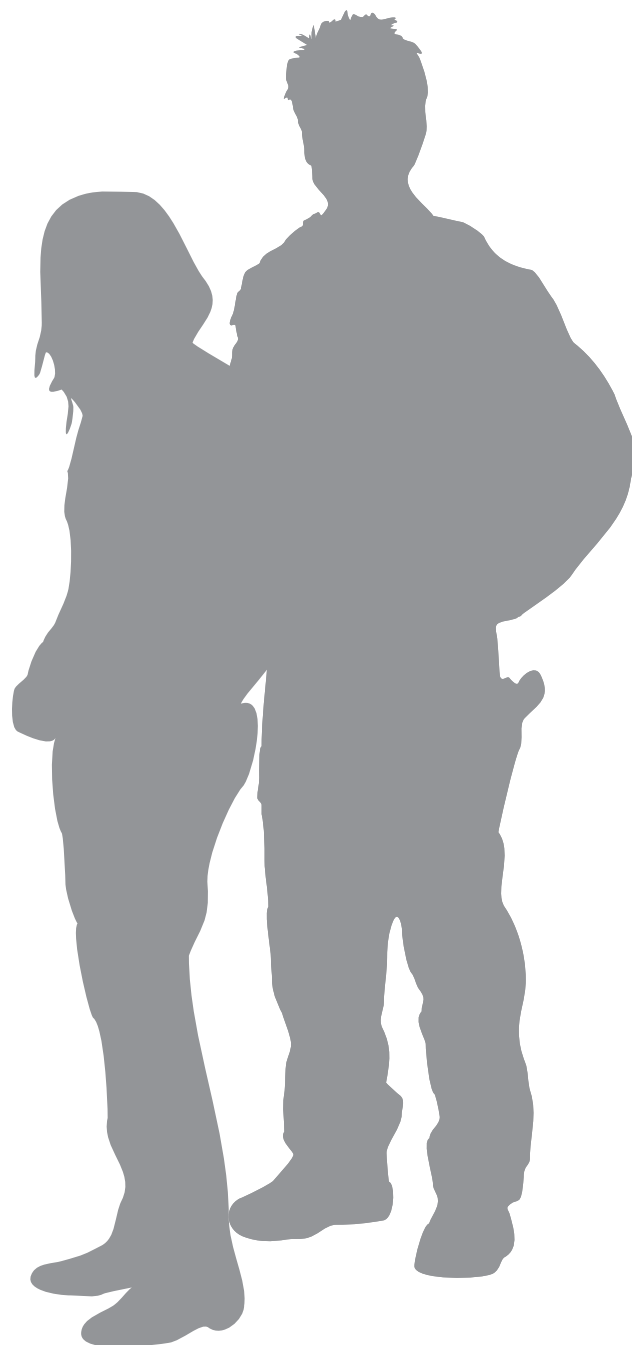
**Centre
d'interpretació
de Pineda
de Mar**

T9400
Tòtem entrada
centre
d'interpretació
2000 x 600 cm

T9400
Tòtem entrada
centre
d'interpretació
2000 x 600 cm

Itinerari històric-artístic de Pineda de mar

- 1- Masia de Can Jalpí.
- 2- Església parroquial de Santa Maria.
- 3- Llinda de pedra de l'església parroquial de Santa Maria.
- 4- Esgrafiats de la façana de l'església parroquial de Santa Maria.
- 5- Creu de terme moderna.
- 6- Conjunt de cases del carrer Ciutadans.
- A- Can Ballester.
- 7- Casa de Cal l'Enric Benet.
- B- Can Barbeta.
- 8- Creu de terme de Can Quintana.
- 9- Masia de Can Comas.
- 10- Ajuntament de Pineda de Mar.
- C- Carrer del Mar.
- 11- Can Coronel.
- D- Cuines del Raval de Mar.
- 12- Casa de pescadors.
- E- Estació de ferrocarril.
- 13- L'Arbre Verd.
- 14- Biblioteca Popular Serra i Moret (Centre d'Interpretació de Pineda de Mar).
- F- Casa del Doctor Bertomeu.
- 15- Escoles Sant Jordi.
- 16- Bases barates del Carrer Ponent del Poblenou.